

[Jørgen Gram.]

blevet vist den. Her, ikke mindst, er det, at Fremtiden bygges op, og det er en uomgængelig Nødvendighed, at det offentlige opfylder de Krav, hvis Imødekommen er en Forudsætning for, at Folkeskolen kan opfylde, hvad vi maa vente af den med Hensyn til Ungdommens Opdragelse. Her er ikke Tale om Millionbeløb, ikke engang om en halv Million, men de Beløb, der stilles til Raadighed, vil kunne gøre uendelig Gavn. Saa behøver vi efter min Mening ingen tvungen forlænget Skolegang; men en Lettelse i Adgangen til at gøre Brug af den Rigdom, der bydes den danske Ungdom i en langt større Udnyttelse af Efterskoler, Sløjdskoler, Højskoler, Landbrugs- og Fagskoler, vilde betyde et uhyre Plus for Ungdommen. Det glædede mig, at Ordføreren for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Steen, var inde paa noget i den Retning. Det er ganske rigtigt, at Forholdene paa dette Omraade i Byerne er lagt langt bedre til Rette end paa Landet, vistnok i hele Landet, men i hvert Fald i Sønderjylland. Folkeskolerne har ikke de Hjælpemidler, som de absolut kan gøre Krav paa.

Ud fra disse Betragtninger og under Henvisning til den højtærede Statsministers Svarkrivelse paa nævnte Henvendelse fra De samvirkende jyske Landboforeninger, at Regeringen følger Forholdene i Sønderjylland med megen Opmærksomhed, er klar over disse Forholds ganske særlige Natur i forskellige Henseender og er besjælet af den bedste Vilje til at afbøde Vanskelighederne i den Udstrækning, det maatte synes rimeligt og muligt, henstiller jeg til den højtærede Statsminister at foranledige, at der nu, snarest muligt, og saa vidt muligt samlende de mange forskelligartede Forhold under eet, bliver gjort en ikke smaatskaaren Indsats for at bøde paa Vanskelighederne. *Hele* det danske Folk har lettere ved at løse Opgaverne og løfte dem, end naar den lille Landsdel skal gøre det. Sønderjylland venter og haaber mod Nord.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. P. Mortensen udtalte sig anerkendende om min Tale i Eftermiddags, og det glæder mig; den var ogsaa lagt an paa, at vi i nationale Spørgsmaal skulde komme paa Talefod med hinanden. Imidlertid endte

det jo ogsaa denne Gang, som det er sket før, med nogle Angreb paa „Jydske Tidende“. Det kan naturligvis kun smigre mig, at man tillægger mit Blad saa stor Betydning, men jeg vil dog henstille, naar sønderjyske Spørgsmaal kommer til Debat her i dette høje Ting, at man saa herefter mere samler sig om det, der virkelig er det store, det vigtige og det afgørende, end om, hvad der har været optaget af Indlæg — og de er mange i Aarenes Løb — i „Jydske Tidende“. Det ærede Medlem nævnte en Petit-Polemik, som for Aar tilbage havde fundet Sted mellem „Jydske Tidende“ og „Social-Demokraten“ i Sønderborg. Ja, denne Polemik fandt Sted paa et Tidspunkt, da jeg havde Ferie eller var sygemedt, jeg husker ikke hvilket, og det kan godt være, at ikke alle Udtryk har været lige parlamentariske — det har de sikkert heller ikke været i „Social-Demokraten“. Jeg kan roligt sige, at det er utroligt, hvad vi fra vor Side i Aarenes Løb har været udsat for af Angreb i den socialdemokratiske Presse, og jeg skal nævne et ganske enkelt Tilfælde: Der blev i „Social-Demokraten“ i Sønderborg skrevet, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen hørte hjemme paa Dybbøl, og jeg hørte hjemme paa Knivsbjerg, det vil sige paa Tyskernes Samlingssted, altsaa i Tyskernes Rækker. Jeg synes, jeg har Lov til at kalde dette en nationalt usømmelig Polemik, og hvis vi kan slippe for noget saadant i Fremtiden, vilde det hjælpe ikke saa ganske lidt.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. P. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Mortensen: Jeg er af samme Opfattelse som det ærede Medlem Hr. A. Svensson: at hvis vi kan slippe for alt det usømmelige i vor Polemik, i Særdeleshed nede i Sønderjylland, vilde meget være vundet. Jeg forstaar ogsaa det ærede Medlem saaledes, at han nu tager Afstand fra det, jeg synes meget grovkornede, der blev skrevet i „Jydske Tidende“ i Foraaret 1933, paa et Tidspunkt, da den nazistiske Bølge slog ind over Landet, og paa et Tidspunkt, da der efter min og efter Befolkningens Mening virkelig var national Fare paa Færde dernede. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson nu beklager noget saadant, som at man beskyldte Socialdemokratiets Tillidsmænd for — som jeg nævnte for lidt siden — at være Borgerkrigens Generaler, der overhovedet ikke var i Besiddelse af nogen Grad af Idealisme. Jeg er glad for, at det ærede